

дълбоко впечатление въ патриотическата душа на З. Стояновъ; дълбокото впечатление е оставило и дълбоки слъди въ душата на Джандаки;eto защо той е напрѣгналъ всичкитѣ си сили, за да докаже, че отъ всичкитѣ *Апостоли* Бенковски е билъ най практичесния, най-рѣшителният и най достойният организаторъ и водителъ на революцията.

Като допълнение на автора ще кажемъ, че по темпераментъ, по въспитание, по влечението и по природна дарба Бенковски спадаше къмъ типа — нарѣченъ отъ криминалната психология — *водители на тѣлпата*. Да, у Бенковски имаше всичко основа, което притѣжава всѣки водителъ на тѣлпите.

На стр. 453 — 454, З. Стояновъ несправедливо гади Стамболова, Ст. Заимова и Ил. Драгостинова: „тѣ въ „хвъркатитѣ си записи“ адресирани до Волова се хвалили (божемъ), че тѣхнитѣ окръжия били готови да въстанатъ, а когато *черешевите топове* загърмели въ Каменна-клисура и Панагюрище, то *Търновци, Враченици и Сливенци* се испокрили въ миши дупки“. Наистина въ Търновското, Враченското и Сливенско революционни окръжия въстанието слабо избухна, а въ Пловдивското силно, но това си има причините; тѣ сѫ:

I. въ Сливенъ квартируваше единъ баталеонъ пѣхота, единъ ескадронъ кавалерия; въ Търново сѫщо квартируваше единъ баталионъ и единъ ескадронъ, а гр. Вратца на третия день отъ панагюрското въстание (24 Априлъ) окутиранъ бѣ отъ цѣль полкъ, проводенъ отъ гарнизонния началникъ на видинската крѣпостъ по исканието на враченския *каймакамъ*;

II. Въ Търново, Вратца и Сливенъ имаше турско население, въоръжено отъ главата до петите, при това равно по численността си съ българското население на прѣдмѣтните революционни центрове. При сѫществието на войската у прѣдмѣтните рев. центрове и въоръженото турско население *морално сѫ влияли* върху духоветѣ на съзаклетниците — *внушавали* сѫ ужасъ и трепетъ въ душата на слабо-въоружените революционери. При такива условия ли се намираха и *въстаническият огнища* на Пловдивското револ. окръжие? Не: и *Каменна-клисура*, и *Панагюрище*, и *Копри-*